

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 397.

Anden Session.

102det Møde.

Tirsdagen den 4de Marts.

(Fortf.)

Ordføreren: Det vil maaskee være i det ærede Things Grindring, at der i Anledning af § 17 opstod nogen Discussion ved 2den Behandling med Hensyn til den Frist af 24 Timer, som for alle Tilfælde var givet Dyrigheden til at foranstalte foretagen en overordentlig Synsforretning, hvor en saadan fandtes fornøden, og til at faae Udfaldet af denne Synsforretning meddeelt til Bedkommende. Det maatte nemlig paa den ene Side erkjendes, at der kan være mange Tilfælde, hvor disse 24 Timer allerede ere en saa rigelig Frist, saaledes at der ikke er nogensomhelt Grund til at gaae videre; men paa den anden Side maa det ogsaa erkjendes, at der kan være adskillige Tilfælde, hvor en saadan Synsforretning ikke ret vel kan tilendebringes paa en visselig Maade og Beretningen meddeles Bedkommende i saa kort en Frist; der var navnlig 2 Tilfælde, man havde for Die ved at opfaste en saadan Tvivl, for det Første det Tilfælde, at der, navnlig fra Dampskibenes Side, maatte blive lagt nogen Hindring i veien for Undersøgelsens hurtige Tilendebringelse, f. Ex. derved, at man, naar Kjeden skulde undersøges, og navnlig indvendig, muligviis kunde have forsømt, i rette Tid at udtømme denne, hvilket jo tager nogen Tid, ligesaa vel som den senere paafølgende Afsvaling; ligeledes havde man ogsaa det Tilfælde for Die, at Undersøgelsen oftere vilde være at foretage paa et Sted, hvor man havde ondt ved at forsyne sig med Synsmænd af en saadan Dygtighed, at man kunde betroe dem en saadan Undersøgelse og være nogenlunde sikker paa, at de kom til et rigtigt Resultat. Ud-

valget har meget omhyggeligt confereret med den ærede Justitsminister angaaende dette Punkt; Udvalget erkjendte, at man ikke ret godt kunde være sikker for alle mulige Tilfælde uden aldeles at ubelade denne Frist, men man fandt paa den anden Side, at de Tilfælde, hvor Fristen vilde være for kort, ved nogle Forandringer, som vi ogsaa under Nr. 5 foreslaae, lode sig reducere til saa faa, at man ikke vel kunde forsvare for deres Skyld at opgive det, der dog egentlig er Kjernen i denne § 17, nemlig Fristen af 24 Timer. Udvalget erkjendte nemlig, at, naar denne bestemte, endelige Frist faldt bort, saa vilde det rimeligviis i Praxis have temmelig lidet at betyde, at man i Almindelighed, om end i temmelig skarpe Udtryk, havde indskærpet Dyrigheden, at slige Prover og Besigtigelser bleve foretagne saa hurtigt, som det vel var muligt. I § 11, hvor Dyrigheden overhovedet faaer sin Bemyndigelse til at lade foretage de overordentlige Besigtigelser, hedder det, at Politievrigheden, blandt andet paa det Sted, hvorfra et Dampskib sættes i Fart, kunde lade dem foretage; nu er det vist, at mange Dampskibe vel fare paa Kjøbenhavn, men derfor ikke fra Kjøbenhavn, og et saadant Dampskib skulde altsaa efter § 11, saaledes som den endnu i dette Dieblik foreligger, kun foranledige Undersøgelse ved en overordentlig Synsforretning i dets Hjemstavn, men ikke i Kjøbenhavn. Det maa nu erkjendes, at Tilfælde, hvor en saadan Synsforretning maa ansees nødvendig, kunne ligesaa vel indtræffe i Kjøbenhavn som i Skibets Hjemstavn, og, naar man altsaa uvidede Myndigheden for Dyrighederne ikke blot til det Sted, hvor Skibet hører hjemme, men ogsaa til det Sted, hvorpaa Skibet farer, saa vilde saadanne Skibe, der fare paa Kjøbenhavn, fast altid kunne besigtiges der, og efter